

Lo Somaten

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Reus Dissapte 7 de Maig de 1898

Num. 3.542

Any XIII

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes . . . . . Ptas. 3'50
 n provincies trimestre . . . . . 10'00
 y Extranjer y Ultramar . . . . . 12'00
 Anuncis a prems convencionals . . . . .

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals
 librerías d'aquesta ciutat y de fora.
 En Barcelona, litografía Mallofré, carrer Junquera, 6.
 No s' retornan los originals encara que no s' publicuin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80,

La que paga més contribució de la provincia

FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

número 80, prop a la plassa de Catalunya

SECCIÓ DOCTRINAL

Discurs de gracies

del mantenedor en Ramon d' Abadal, llegit en la festa dels Fochs Florals d'enguany.

Senyors:

No era jo qui havia de portar la veu del Consistori per donarvos las gracies dels vostres concurs a la festa. Li tocava per dret a nostre Mantenedor foré: Pero a horas d' ara s' troba al mitj de la batalla, per sostenir a la seva terra la bandera que tots plegats sostenim aquí nosaltres. No heu pogut sentir sa veu, pero està en comunicació ab nosaltres ab sas obras.

Ell vos hauria fet sentir l' alé d' un gran poble, que havia cregut que per ser gran li calia barrejar tot lo metall en una sola fosa, y que ja s' adona ara que val més cercar ferro verge allà hont se troba, forjantlo a las fargas ahont ne coneixen la mena y aprofitar y combinar sas foissas nadinias perque no sia trencadís com lo vidre. Ell vos hauria comanat las energias d' aquella banda, que altres vegadas han vingut com llenques de foch a encendre las energias de aquesta terra, per mantenirnos ferma en las posicions obligadas y per anar endevant pel camí de las conquistas progresivas. Ell vos hauria explicat com las organizacions d' ara s' esterilitzen y s' moren perque son desbaratats los cossos que las componen, y 's agrupaments que han criat se fan guerra entre ells, y a l' home que hi viu entre mitj li porten la contradicció interior y veu ab la batalla que ha de sostenir, sas facultats minvadas y fins perdudes; y vos hauria dit com la salvació d' ellas no está en buscar a defora y molt lluny fonts de vida o causes de mort, sino en agrupar ordenadament las propies forsas segons sa naturalesa, deixant que las arrels de cada arbre xuclín de sa terra la seva que més los hi cenvinga. Ell vos hauria portat, en fi, la comunicació d' un altre poble, d' una altra vida, per donarvos noves forsas y nova vida.

La sort no ho ha volgut y heveu d' acontentarvos ab sentir una altra veu de las de casa. De qué vos puch parlar que no vos ne parieu vosaltres mateixos a tota hora?

Jo no puch parlarvos no més que de lo de sempre; de lo més aprop nostre; d' aquesta patria estimada que 'ns fa de mare.

Sempre es dolís sempre conforta parlar de la propia mare. Tota la nostra vida es d' ella. A sa falda, a la falda de Catalunya hem comensat a viure; sentintli velles historias hem somniat primer las grans gestas, hem après després a cercarlas, la sabiesa que ha prés dels vells no la ha trasmesa cada dia y a cada hora; reptantnos, aconsolantnos, empenyentnos, aturantnos, segons convenís, ha arribat a donarnos lo criteri y a formar lo seny que demanava l' nostre esperit; y quan ja ha vist grans los seus fills, los ha deixat aixecar la volada pera respirar bon ayre, per escalfarse ab son sol, per pogueu portarli a n' ella mateixa l' alé de vida, quan cansats o defallits han hagut de tornar a reposar a la seva falda.

Aixís hem anat lent via; y ab aquesta retirada segura en los brassos de la que 'ns es a tots mare, y sentint la seva veu que 'ns dona coratje, quan n' es hora, no hi ha perill, que tornin endarrera 'ls fills engelosits d' aquesta mare, que per sobre de tot la voldrian veure sempre.

Y a l' hora dels esglays y de las esgartifensas del esperit, també al sen costat se sent la veu salvadora, y

quan se senten terratrémols de tempesta a part de fora, y sembla que 'l mon que 'ns sosté s' enfonzi, y que tot perilla y que las vidas canhen; troba manera per distraure l' espant dels seus fills a dins de la cambra, cantantnos cançons com las que acaben de sentir als nostres poetes, que si ab sa melodia endormiscoan tota temensa, deixan sentir la veu del coratje que diu: No vos espantiu; sian las que sian las tempestas, los llamps de mort, las tronadas com de guerra, la boyrada com de fumarelas, y encara que 's temporals poguessin xafar Estats, no poden matar als pobles que tenen virilitat y forsas per viure y fé en son destí; y prou vegadas de terratrémols consemblants n' han rebrotat vidas, que alguna cosa artificial estrenyia y ofegava; y ha sortit al trencarse la bromada una clariayna falaguera y un cel blan y puríssim y un sol que convida a corre ab llibertat y que dona foch fins a l' ánima per infantar noves vidas.

Cal parlar de res més? No n' hi ha prou ab parlar d' ella, de Catalunya, de la nostra mare; de la que 'ns guis, que 'ns aconsola, que 'ns repta quan es hora, que 'ns atura de vegadas, que 'ns empeny sempre, y 'ns mostra per demés la restauració de la propia substancia, la rebrotada de totas las energias, l' esplet de la nova vida.

Y si es per escoltar la seva veu que aquí som, y que aquí heu vingut, no soch jo ni es lo Consistori, es ella, es Catalunya, es la nostre mare que vos ne dona las gracies.

Importancia comercial d' Alger

costums y habitants.

LA MESQUITA DE SIDI-ABDERRAMANN

IX

Al deixar aquells árabes pobres y entrar en aquella porteta nn poch fosca, me vaig trobar en un corredor estret de quatre pams y de mes de vint metres de llarch, molt dret. Al cap-de-vall del corredor hi ha com una cova molt ben arreglada y dins s' hi estava assegut dalt d' un banch y cames creuhadas un «Marabout» que per lo que després vaig veure, era lo qui rebia las dones avans d' entrar a la sagrada mesquita. La vista d' aquest sacerdot mahometá del cap del corredor per allá ahont jo vaig entrar que era bastant fosch y allá ahont era ell que hi havia molta claror, se m' va presentar com una visió, anant caminant corredor avall sense veure per de prompte cap porta pels costats, y dret a trobar aquell «Marabout» pera preguntarli lo que hi havia per allí dins, pero avans d' arribarhi me n' vaig adonar d' un lleterero que hi havia penjat dalt del corredor que deya: «Defense d' entrer chaussé»; al llegir aixó me vaig arrimar a la paret y vaig descalzar-me, y ab las botinas en una mà y l' parassol a l' altra, vaig entrar en una porteta, la primera que vaig trobar, y com no era la que jo havia d' entrar, vaig sentir uns crits de «monsieur, monsieur» pero jo no n' feya cas y anava caminant per un altre corredor un poch fosch que havia trobat a la dreta; altra vegada sento 'ls mateixos crits de «monsieur monsieur!»; me vaig girar y m' veig aquell «Marabout» que m' feya senyals que hi anés, dihentme «venez, venez» me vaig pensar que tindrien prohibit d' anar lor europeus per aquell costat, y que m' havia equivocat. Al ser allí ab ell me vaig treure l' sombrero ja que era un home de molta edat, y m' va acompanyar fins allí prop de la cova ahont ell estava, que hi ha una porta també molt

petita, dihentme «C'est ici». Ell me va deixar, y jo vaig entrar dins ab tota l' impedimenta de las botinas, para-sol y sombrero, que no tenia prou mans per portarho; al ser dintre y veure aquell cuadro vaig estar cinch minuts fet una estàtua de marbre; ni gosava bellugar-me. No hi fé comparació un somni ab l' impresió que un home reb al entrar allí dins, per més que ja m' vaig fermar l' ilusió de veure allí dins lo que may hagués vist en cap part ni tampoch haverho llegit; no sabia lo que m' passava: figurenvos que la sala d' aquesta mesquita tindria 150 metres quadrats ó dotze metres per dotze, y allí hi ha 'ls donatius, joyas, faiengas, banderas, lápidas, armas árabes antigas, etc.; son los donatius dels mussulmans dels sigles passats y del sigle present, y n' hi ha tants que no s' veu ni un pam de paret dels costats ni del sostre; allí s' veuen infinitat de banderas de cents anys endarrera que pertencian a las tropas árabes, totas ab la seva mitja lluna dalt a l' asta; allí s' veu la grandesa d' aquell país en temps dels Deys d' Argel, perque representa més lo passat que l' present, tot lo millor que tenian, ho han anat recullint y portantho allí dins, y per aixó es lo temple sagrat ahont no hi entra cap dona árabe que no s' destapi la cara, y aixó després de las ceremonias que

Tot lo plá de terra està repartit per una rica provincia, entrellassadas las banderas més petites formant dibuix, dominant los colors verds y blancs, tot molt ben posat, penjant moltes aranyas de cristall del sostre de molt valor, y que tindran encosas que hi haará funció ó pel temps del «Rhamadan». Totas las lápidas de marbre están a l' alsada de vuyt ó nou pams, perque s' puguin llegir bé, la majoria ab lletas dauradas pero árabes, que no hi vaig entendre res, pero s' veu que serán de dedicatorias y recorts dels prínceps y richs árabes.

Al mitj de la mesquita hi ha una gabia molt gran que tindrà tres metres de llarch per dos, y dos d' alsada, feta de fusta que sembla de caoba y del tamany dels llistons de persiana, tota enrretxada y espessa que casi no s' pot veure lo que hi ha dins, y pel voltant d' aquesta gabia hi vaig trobar totas aquellas xicas y donas árabes que jo havia vist entrar pels portals, y moltes altres que ja n' hi havia assegudas y recolzadas sobre l' alfombra y de cara a la gabia; aixó sí, totas ab la cara destapada y blancas com la neu; la majoria tindrian de vint a trenta anys, d' ulls grossos y negres y molt bonas fesomias.

Al entrar jo allí dins ab tota aquella impedimenta que portava a las mans, lo sombrero, lo para-sol y las botinas, totas aquellas donas me van dirigir la vista a mi, y jo també miránmelas fiso com si hagués estat encantat. Entre que no hi havia molta claror y brillid de las joyas y collarets de monedas d' or que portavan la majoria per sobre 'ls vestits blancs y aquellas fesomias tan bonicas que moltes europeas haurian envejat, feya que fos un cop de vista fantástich pero bonich ab mateix temps; ellas després d' haverme mirat bon rato, vaig veure que totas tornavan a mirar fiso dins a la gabia, y jo, després d' haverme passat aquella especie d' encantament vaig pensar: Qué hi deurá haver dins d' aquesta gabia?

Me vaig donar ànim jo mateix, y poch-a-poch y per los costats d' aquellas donas tenint molt cuydado a posarhi 'ls pens demut los vestits blancs, me n' vaig anar a mirar lo que hi havia dins d' aquella gabia de caoba que vaig pogueu veure que era un treball molt ben fet, vaig mirar, atret per la gran espectació d' aquellas donas, que denrian dir: «Aquest infiel es molt atrevit

en tot y anar sol». Donchs vaig mirar dins y com l'enretzat era tan espés, no hi veyia res pel fosch que era, pero al cap d'un rato que mirava me va semblar veure per entre aquella foscor un bulto pero sense pòguer distingir si era una bestia ó un home y allí m'estava mirant ficso dins pera pòguer saber de cert lo que era aquell bulto, quan vaig sentir una veu que ab árabe no sé lo que va dir, pero contestá una dona árabe de las que hi havia mes aprop de la gabia y prop meu; alshoras vaig veure que era un home, tal vegada un sacerdot mahometá, y m'va saber greu d'haver sigut tan impertinent d'haver guaytat tant temps cap dins la gabia; al veure que era un home me vaig retirar anant á mirarme tots los trofeos que tan ben posats estavan per tot lo boltant de la mesquita. Rodaban per allí com á papallones quatre «Marabouts», unas vegadas besant á terra, altres que estavan molt temps ab los brassos estirats y mirantse ficso una lápida, altres estirant los brassos al ayre tant com podían, y altres que caminavan quatre ó cinch passos depressa y en sech s'aturavan, y tetas aquellas donas assegudás y racolzadas sobre l'alfombra y pel voltant d'aquella gran gabia; mitja claror que no més hi havia á la mesquita, y tots ells y ellas vestits de blanch, era un cuadro aquell lo més fantástich que un home pugui imaginarse.

En aquella mitja hora que m'hi vaig estar, moments hi va haver que vaig tindre por, al veurem tot sol allí dins entre mitj d'aquella gent com á fantasmas; enfi, vici tot vaig sortir per aquella porteta que havia entrat trobantme cara á cara al sortir la porteta ab tres donas árabes que hi anavan, pero avans d'entrarhi encara anant ab la cara tapada las anava á rebre lo Marabont, y las acompanyava fins en aquella cova del cap d'allí al corredor. Vaig sentir que la hi va dir moltes paraulas fentlis com un sermó sense jo pòguerhi entendre cap paraula, després los hi va fer molts senyals ab las mans que ellas responían no se qué, y per últim van donar las mans al Marabont, besantse després ellas las mans sevas que havian tocat las del sacerdot mahometá, acompanyantlas després d'aquesta cerimonia fins allí la porteta ahont n'estava jo, y d'una á una se van anar trayent lo mocaderet ab que s'tapan la cara y entrant dins á la mesquita y jo m'vaig posar las botines, vaig saludar aquell sacerdot mussulmá y corredor avell fins á fora, trobant altra vegada aquellas collas de moros pobres que ja no m'varen dir

portals vaig sortir al cap del carrer Randon mitj rient de pensar ab la gabia que hi ha al mitj de la mesquita, l'aucell que hi havia dins, y las blancas papellonas que hi havia pels voltants.

ISIDRO LLEVAT.

Reus 3 Maig 1898. (Seguirá.)

Rasgos

Un diari rotatiu de Madrid, diu ab la major sanch freda que no es facil que intervinguin las grans potencias en l'actual guerra «fins que hagi tingut lloch un combat naval de verdadera importancia».

Per lo vist, lo que ha passat á la bahia de Manila ha estat poca cosa: 400 infelissos assassinats, una escuadra destrossada, Manila y Cavite incendiats... ¡cosa sense importancia!

Per molta gent de la Cort no tenen importancia més que las algaradas pels carrers de Madrid y ls discursos bufos d'en Romero Robledo. Mentres las desgracias succeheixin tant lluny, per tremendas que sigan, la gent que escriu la premsa rotativa de la Cort estarà sense cuidado en sa redacció.

Durant tot aquest temps, la mania dels patrioters havia estat en presentar á la gent dels Estats-Units com á sers incapassos de batres ab ningú, com á cors que no senten l'amor patri ni l'amor de la familia y per lo tant incapassos de batres ab heroisme per cap idea.

Molt irreflexius han estat y continuan sent los que tal dihen: No venhen que com mes covart presentint l'enemich ab qui s'tenen de batre, mes vergonyosas son las derrotas y menos admirables resultan las victorias.

Are resulta que també saben batres, y que aquella gent que tres mesos enderrera, al dir dels patrioters, tenian pochos barcos y dolents, avuy ens envoltan ab poderosas escuadras molt superiors á las nostres y que ns lligan d'una manera que no podem batrens ab ells sinó ab una inmensa desventaja que ns fa pressigiar hecatombes com las de Manila. Perqué no deyan la veritat á temps? Perqué s'oposavan á que s'fes la

pau costés lo que costés? Es que l'patriotisme ha de ser una bogeria? Lo patriotisme ha de ser gran, pero sempre reflexiu.

En Sagasta acaba de declarar que tot lo que s'ha fet en la cuestió de Cuba y ls Estats-Units ha estat seguint l'impuls de la opinió pública. Hauria encertat si hagués dit la opinió dels periodistas madrilenys, gent negada y sense abilitats pera res util á la patria y á la societat, que s'dedican á fabricar opinions artificials pera imposarse al govern y ferli cometre los mes grans disbarats, causas de terribles desgracias. Si en aquest pais gobernassin los homes que saben gobernar y s'fessin callar als zerraires, prou ens hauriam estalviat las insurreccions de las colonias y la guerra ab los Estats-Units.

Un diputat antillá, Céspedes, ha dit en plé congrés que n'Romero Robledo tenia la culpa de la majoria de las desgracias que agobian á Cuba.

Es la primera veritat que s' diu en aquell mercat de mentidas.

Un carter de Chichon, inutilisat per la guerra de Melilla, doná deu céntims diaris per la guerra.

Si tots los empleats fessin altre tant, cada setmana s'arreglarían 15 milions de pessetas, ab lo qual n'hi hauria pera comprar un acorssat cada vuyt días.

Ayxó fora facil si la majoria d'espanyols no necessitessin los 10 céntims pera no deixarse morir de gana, descontant á molta part que ni ls 10 céntims tenen.

Que fan los que tenen milions, que no imitan progressivament al infelís carter de Chichon? Aquets esperan que donin los 10 céntims aquells que no n'tenen d'altres, que després ells ya veurán de fer un petit sacrifici per la patria fent intervenir las potencias perqué ho arreglin.

JOSEPH ALADERN.

CRÓNICA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS

del dia 6 d'Maig de 1898

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Table with 4 columns: Observació, Aneroide, Humiditat, Pluja en 24 horas, Evap. en 24 h., Vents del cel, Observ. particular. Includes data for 9 m. and 3 t. and a section for Temperaturas (Maxima, Minim., Term. tipo) and Vents (direccio, classe, can) and NUVOLS (classe, can).

Sessió del Ajuntament

Baix la presidencia del M. I. Sr. Alcalde D. Joseph M. Borrás y Sardá y ab assistencia dels regidors senyors Briansó, Navás, Nongué, Vergés, Alimbau, Massó, Vilella, Quer, Más, Jordana, Pallejá y Vallvé se celebrá ahir á un quart de vuit del vespre la de segona convocatoria.

Se llegí y aprobá l'acta de la anterior.

L'Ajuntament quedá enterat de que ls B. O. de la provincia contenían una R. O. obrint la suscripció nacional.

Passá á la secció corresponent una comunicació de la mestra pública D. Mercé Alonso demanant que se li paguin los llogars que te adelantats del local que ocupa sa escola.

Passaren a la secció de Foment las sollicituts presentadas per los vehins D. Jaume Grau y Monclús y D. Joseph Iglesias y Albañes.

Quedaren aprobats los dictámens de la secció de Foment donats á las sollicituts de D. Joseph Andreu y Ferrer, D. Rosa Cortada viuda de Figuerola y den Joseph Joanpere y Más.

Igualment s'aprobá l'dictámen de la secció de Foment á la sollicitut dels vehins que demanavan pòguer recullir la brossa de las casas particulars.

Lo senyor President posá en coneixement del Consistori que ls Sindhhs senyors Font de Rubinat y Casagualda estavan milalts é indicant que se n'havia de nombrar dos d'interins pera pòguer celebrar los judicis de Consums.

Se doná compte del resultat negatiu de la subasta pera la venda dels solars en que s'han dividit los terrenes de devant del Hospital.

Lo senyor Navás proposá que s'nombrés pera aquest càrrech als senyors Quer y Nongué.

Després d'un incident entre ls interessats y la

Presidencia se passá á votació la proposició quedant acceptada per la Corporació Munitcipal.

Lo senyor Pallejá posá en coneixement del Consistori que s'acavaban los fondos recaudats pera auxiliar á la classe obrera.

Al objecte de recaudarne de nou varis senyors regidors emeteren los medis que s'podían emplear, convensuts que era d'absoluta necessitat en las presents circunstancias fer un esforç pera auxiliar á aquesta classe.

S'acordá nombrar una comissió composta del senyor Alcalde, los sis Tinentes y la secció d'Hisenda y cridar á tots los contribuyents pera que contribuheixin ab todas sas forsas al éxit d'aquesta obra humanitaria.

Lo Sr. Jordana cridá la atenció de la Presidencia sobre las obras que emprén la societat del Tranvia pera allargar la línea, extranyantse que en lloch de passar la línea per lo lloch indicat en los planos aprobats per l'Ajuntament, ho fes necessitent escapsar una punta de la plassa d'Hércules.

Lo Sr. Alcalde manifestá que creya que ls planos havian sigut retocats per lo Ministre de Foment y que si era aixís no hi podia dir res l'Ajuntament per ser aquella una autoritat superior.

Intervingueren en la discussió los Srs. Navás, Nongué y Vergés abundant en las ideas del Sr. Jordana, allargantse l'incident una mica massa, motiu per lo qual alguns representants de la premsa s'ausentaren de la tribuna d'aquesta.

Lo Sr. Quer preguntá si al ferse la concessió pera allargar lo tranvia s'indicá la classe de rails que s'havia d'emplear, puig de ser de ferrocarril ó de tranvia hi havia una gran diferencia, donchs perjudicaria molt als carruatjes.

Com siga que no se li va pòguer contestar de moment, lo Sr. President li indicá que ja s'procuraria en tot cas fer la petició á la societat del Tranvia é interressar d'ella que coluqués lo que no produhian cap dany al públich ó sia los de tranvia plans com los empleats per las empresas de Barcelona.

Y no haventhi cap més assumpte de qué tractar s'aixecá la sessió. Eran las nou y minuts.

La Crónica Reuense fentse eco d'un suelto del Noticiero Universal de Barcelona, en lo que s'hi reflexa l'estat d'excitació de la opinió pública en los actuals moments de crisis y guerras que atravessa Espanya creu que contribuiria á calmar aquella excitació lo fet de que la societat «El Circulo» y tots los periódichs locals que reben telégramas ab noticias de la guerra los exposessin al públich, fent constar per la seva part que ls que reb lo mentat colega no te cap inconvenient en exposarlos.

Finalment prega á la premsa local que si troba encertada la idea la secundin.

Per la nostra part cap inconvenient hi tenim en facilitar al públich las noticias telegraficas que cada dia rebem de Madrid.

Mes aixó d'exposarlos al públich, que aquí no pot haverhi cap inconvenient ja que ls periódichs locals no van darrera l'«perro chico», ja no ho trobem tant bé.

Desgraciadament en la opinió pública hi van compresos tanta diversitat de caràcters y oposadas opinions, que segons la marxa que emprenguin las operaciones se manifestarán aquelles en una ó altre forma y entenem que es preferible circulin las noticias d'entitat á entitat ó de particular en particular, que ne que á la vegada se n'enterin un aplech numerós de personas.

En la redacció de Lo SOMATENT donchs, nosaltres tindrem molt de gust en facilitar á nostros vehins totes quantas noticias nos arribin de la Cort y á aquest efecte avuy mateix hem escrit á nostre actiu y diligent corresponsal á Madrid, pera que en lloch de telegrafiar á l' hora que li teniam senyalada ho fassi tant aviat com negui la noticia ab visos de certesa, si aquesta es important.

Aixís quan corrin guallas com la de dimecres las podrem desautorisar en un gran tant per cent de probabilitats de que no anem equivocats.

Ja que l'senyor Alcalde ha rebut varis comunicacions conminantlo per lo que l'Municipi triga en confeccionar lo Padró de las cédulas personals pera l'viuent any económic, fofa convenient que ell conminés també á la Administració d'Hisenda per lo poch poch que va en enviar las liquidacions de las sítas y baixes á la matricula industrial y observantli que en la Secretaría no s'pot donar principi á aquest servey públich per faltarli molts datos d'aquells, ja que no s'han d'atrevir á inclourehi á industrials quina alta no se sab si aprofitarán y altres quinas baixas es segur que s'liquidarán y aprobarán.

SERVEY DE TRENS

SORTIDAS

De Reus á Barcelona
 5:04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y tercera.
 8:56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissabtes, (per Vilanova).
 12:11 t. mercancías, segunda y tercera.
 4:57 t. correo (per Vilanova.)

De Barcelona á Reus

5:25 m. (per Vilafranca).
 9:46 m. (per Vilanova).
 15:8 t. per id.
 7:39 t. exprés (dimars, dijous y dissabtes.)

De Reus á Mora

9:33 m. — 1:04 t. — 3:10 t. — 7:19 y 9:57 nit.

De Mora á Reus

4:24 m. — 8:00 m. — 12:08 t. — 6:04 t. — 7:36 n.

De Reus á Tarragona

8:30 m. — 9:47 m. — 2 t. — 7:04 t.

De Tarragona á Reus

7:30 m. — 12:25 t. — 4:30 t. — 8:20 n.

La Reus á Lleyda
 8:10 m. — 5:23 t.

De Lleyda á Reus
 5:50 m. — 3:50 t.

De Reus á Vimbodí
 1:28 t. cotxes de 2.ª y 3.ª.

De Vimbodí á Reus
 9:53 m. cotxes de 2.ª y 3.ª.

De Tarragona á Valencia
 9:30 m. y 11:30 n.

De Valencia á Tarragona
 4:11 m. y 6:30 t.

ADMINISTRACIÓ DE CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS

De Tarragona, 8:30 m.

De Barcelona (per Tarragona) 9:30 m.
De id. directo 10:30 t.
De id. id. 11:30 t.
De id. ab la correspondencia extranjera
 (per Picamoixons y descendent de Lleyda) 7:30 t.
De Madrid y Zaragoza 2:30 n.
De Lleyda y Huesca 7:30 n.

NOTA: Los correos para Filipinas sortiran de Barcelona los 7 y 24 de Noviembre y los 5 y 19 de Diciembre del corriente any. Los de Cuba surten de aquesta Administració los 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinario.

Altra.—Deu tenirse present que tots los vapors que conduheixen tropas de refors, á Cuba, portant també correo.

SORTIDAS

Perá Barcelona á las 5:00 m.
 Perá id. id. á las 2:00 t.
 Perá Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m.
 Perá id. id. id. (per idem) á las 2:00 t.
 Perá Tarragona, directe á las 7:00 n.
 Perá Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarragona y salsines á las 8:00 m.
 Perá Madrid, Saragossa, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucia y Extremadura á las 1:00 t.

Los pobles servits per peatons á las 9:00 m.

NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucia y Extremadura, que s' deposita en los buxos després de la sortida del correo de Madrid, se li donará sortida á las 7 de la nit per Tarragona.

Promptuari de la escriptura catalana

METODO SENZILL Y FACIL
 PER
 FRANCISCO FLOS Y CALEAT

Preu 6 rals.—Se ven en aquesta impremta.

Caramelos Pectorals del metje SALAS

Curan la Bronquitis, Tos, Catarros, etc., netejan de mucositats l'aparat respiratori tan sols presentant un al anarsen á dormir y altre á la matinata, composició inofensiva no conté medicament perillós.

DIPOSIT en Reus, Farmacia de Serra Arrabal Santa Anna, 28.

Preu de la capsa 6 rals.—

PARA ABONO DE TODAS LAS COSECHAS Y CULTIVOS

INDISPENSABLE Y DE EXCELENTES RENDIMIENTOS

ESCORIAS THOMAS

SALES DE STASSFURT

COMO ABONO FOSFATADO

COMO ABONO POTASICO

GARANTIZADAS PURAS

SOLUBLES AL CITRATO

SULFATO DE POTASA, CLORURO DE POTASA

El más económico, el más eficaz, el más duradero.

SALES CALCINADAS RICAS EN SULFATO DE POTASA,

KAINITA, ETC.

Sindicato de ventas de STASSFURT

NITRATO DE SOSA

como abono azoado

DE GRADUACION GARANTIDA DE 15 1/2 A 16 0/0 AZOE Y DE EFECTOS RAPIDOS Y SEGUROS

DIRIGIRSE PARA PROSPECTOS E INFORMES SOBRE EL EMPLEO

A. D. OTTO MEDEM-VALENCIA

ANUNCIOS PARTICULARES

Errots que deuen desvanixers.

Moviment del port de Tarragona
 Arribades del dia 5
 De Manresa y esc. en 4 dies. v. Capde Guojos, de 1313 t. ab tarraco, conegut a D. Marimon Pérez.
 De Lleyda en 10 dies, port, col. 1111 t. (1111 t.)
 De 197 t., ab dades conegut a D. Joan Gonsalves.
 De Garmós y Manresa en 11 dies, port, col. 1111 t.
 De 99 t., ab dades, conegut als senyors Garmós y M.
 De Llatresca en 4 dies y 1/2, col. 1111 t. de 375 t.
 De 550 t. col. en soca als senyors Garmós y M.